

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobce: J. Š., zast. Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**, se sídlem tř. Tomáše Bati 21, Zlín, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 7. 2016, čj. KUZZL-50005/2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 7. 2018, čj. 33 A 102/2016-66,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím Městského úřadu Kroměříž ze dne 11. 5. 2016, čj. MeUKM/032132/2016, byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterého se dopustil tím, že „*dne 13.8.2015 kolem 15.06 hodin na silnici I. třídy č. 50 mezi obcemi Buchlovice a Kožušice, v katastru obce Střílky, v prostoru před čerpací stanicí Motrans, ve směru jízdy na obec Brno, kde je nejvyšší dovolená rychlost stanovena dopravní značkou B 20a na 80 km/hod., řídil osobní motorové vozidlo značky BMW, RZ X, nedovolenou rychlostí, kdy mu byla Policií České republiky, dopravním inspektorátem Kroměříž naměřena rychlost jízdy 152 km/hod., při zvažení odchylky měřícího*

zařízení ve výši $\pm 3\%$, byla jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 147 km/hod., nejvyšší dovolenou rychlost tak překročil nejméně o 67 km/hod.“ Žalobci byla za uvedený přestupek uložena pokuta ve výši 8 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

[2] V záhlaví citovaným rozhodnutím žalovaný podané odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

[3] Žalobu proti rozhodnutí žalovaného Krajský soud v Brně zamítl.

[4] Opakovat důvody, pro něž krajský soud shledal žalobní argumentaci za lichou, netřeba, neboť odůvodnění naříkaného rozsudku je Nejvyššímu správnímu soudu a nepochybně i stěžovateli známo; postačí proto na stěžovaný rozsudek odkázat.

II.

Argumenty kasační stížnosti

[5] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal k Nejvyššímu správnímu soudu dne 30. 8. 2018 blanketní kasační stížnost; Nejvyšší správní soud jej proto usnesením ze dne 12. 9. 2018 vyzval, aby kasační stížnost doplnil. Stěžovatel doručil v poslední den lhůty pro odstranění vad (tj. 17. 10. 2018) doplnění kasační stížnosti bez elektronického podpisu a totožné podání doručil s elektronickým podpisem o dva dny později.

[6] V tomto doplnění stěžovatel argumentoval tím, že správní orgán upřesnil místo protiprávního jednání, aniž by o této změně stěžovatele vyrozuměl a dal mu možnost na ni reagovat. Stěžovatel nesouhlasil s posouzením této námítky krajským soudem. Řádné sdělení obvinění podle něj není možné nahradit tím, že „*si to mohl žalobce ze spisu zjistit*“. Podle stěžovatele nebylo možné přijmout ani argumentaci, podle které mu tato informace musela být známa, neboť bylo ze správního spisu zjevné, že stěžovatel do spisu nahlížel. Skutečnost, že v jednom podkladu obsaženém ve spise je uveden určitý údaj, neznamená, že správní orgán má za to, že k přestupku došlo právě v takovém místě. Stěžovatel nadto požádal o sdělení přesnější specifikace místa spáchání protiprávního jednání, informace mu tedy zjevně známa nebyla. Stěžovatel k povinnosti správního orgánu vyrozumět účastníka řízení o upřesnění předmětu řízení a možnosti vyjádření citoval rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2010, čj. 1 Afs 58/2009-541.

[7] Dne 23. 10. 2018 zaslal stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu další doplnění kasační stížnosti bez elektronického podpisu. Toto doplnění obsahovalo mimo již výše uvedenou námítku i další námítky uplatněné již v žalobě. Totožné podání opatřené elektronickým podpisem zaslal stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu dne 29. 10. 2018. Nejvyšší správní soud nepovažuje za přínosné opakovat znovu tyto kasační námítky, a pro stručnost je shrnuje takto. Stěžovatel nesouhlasil s výší uložení pokuty. Namítal, že nebylo prokázáno, že v úseku měření platila dopravní značka č. B 20a, omezující rychlost na 80 km/h. Namítal také, že měření rychlosti nebylo provedeno řádně.

III.

pokračování

Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[8] Nejvyšší správní soud nenalezl žádné formální vady či překážky projednatelnosti kasační stížnosti, a proto přezkoumal jí napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu a v rámci kasační stížností uplatněných důvodů, zkoumaje přitom, zda napadené rozhodnutí či jemu předcházející řízení netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti [§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.].

[9] Kasační stížnost není důvodná.

[10] Nejvyšší správní soud před samotným zohledněním stěžovatelem uplatněných námitek uvádí, že k námitkám uplatněným ve druhém doplnění kasační stížnosti ze dne 23. 10. 2018 (resp. 29. 10. 2018) nepřihlížel. Podle § 106 odst. 3 s. ř. s. platí, že jestliže nemá kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Soud může tuto lhůtu na včasnou žádost stěžovatele prodloužit. Pro případ, kdy je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem podle § 106 odst. 3 s. ř. s., tedy soudní řád správní v řízení o kasační stížnosti zakotvuje koncentraci řízení; soud již proto nemůže přihlížet ke stížnostním námitkám uplatněným po uplynutí lhůty podle § 106 odst. 3 s. ř. s. Jak je již shora uvedeno, bylo usnesení k odstranění vad kasační stížnosti doručeno zástupci stěžovatele dne 17. 9. 2018, lhůta pro doplnění důvodů kasační stížnosti proto uplynula dnem 17. 10. 2018, kdy bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno první doplnění kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud proto mohl přihlížet pouze k námitkám uplatněným v tomto prvním doplnění; námitky, které byly zcela mimoběžné s těmito již dříve uplatněnými námitkami, proto Nejvyšší správní soud neposuzoval.

[11] Nejvyšší správní soud se dále zabýval námitkou stěžovatele, podle které upřesnil správní orgán místo spáchání přestupku, aniž by stěžovatele o této skutečnosti vyrozuměl a dal mu možnost se k ní vyjádřit. Ze správního spisu je zjevné, že stěžovatel byl po spáchání přestupku zastaven hlídkou provádějící měření rychlosti, byl na místě ztotožněn a odmítl oznámení o přestupku podepsat. Z úředního záznamu ze dne 10. 12. 2015 je dále zřejmé, že se ke správnímu orgánu prvního stupně dostavil zástupce stěžovatele a pořídil si kopii celého obsahu spisu. Ačkoliv se údaj o konkretizaci místa spáchání přestupku nenachází v oznámení o zahájení správního řízení a předvolání k ústnímu jednání a seznámení se s podklady rozhodnutí ze dne 18. 9. 2015 adresovaném stěžovateli, je tento údaj uveden v oznámení přestupku ze dne 7. 9. 2015 a je patrný také ze záznamu o přestupku; je tedy součástí správního spisu. Na základě výše uvedených skutečností tedy nemůže být pochyb o tom, že stěžovatel měl možnost se s konkrétními okolnostmi spáchání přestupku seznámit a taky se s nimi seznámit. Nejvyšší správní soud proto ve shodě s krajským soudem námitku stěžovatele nepovažoval za důvodnou.

IV.

Závěr a náklady řízení

[12] Nejvyšší správní soud dospěl proto k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a podle § 110 odst. 1 s. ř. s. ji zamítl. O věci přitom rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s.

[13] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, ve spojení s § 120, s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 31. července 2019

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu